

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΥ 323/2012

Αριθμός 477/2013
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ
(ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Λαυρίου Παναγιώτα Γραμματικάκη και τη Γραμματέα Χαρίκλεια Χριστοδουλίδου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10 Οκτωβρίου 2013, για να δικάσει μεταξύ:

Της αιτούσας:

Αττικής, οδός 1 ( ), η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Δημητρίου Λυρίτση.

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευση τους [άρθρα 5 v.3869/2010 και 748 παρ.2 Κ.Πολ.Δ.] και παρίστανται ως εξής: 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της

2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Α.Ε.», η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της 3) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΡΑΠΕΖΑ» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός 1) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ

παραστάθηκε στο δικαστήριο δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της 5) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «που εδρεύει 11 είναι νόμιμα

εγκατεστημένη στην Ελλάδα, στην Αθήνα, οδός „, ως ειδικής διαδόχου
της κατάστημα Ελλάδας, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία ούτε
εκπροσωπήθηκε ούτε παραστάθηκε στο δικαστήριο, και 5) Της εταιρίας παροχής ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
πιστώσεων με την επωνυμία «ANONYMΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ» με το διακριτικό τίτλο «SA»,
που εδρεύει στην Αθήνα, , και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
ούτε εκπροσωπήθηκε ούτε παραστάθηκε στο δικαστήριο.

Η αιτούσα με την από 5-11-2012 και με αριθ. κατάθεσης 1-2012
αίτησή της που απευθύνεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ζήτησε να γίνει δεκτή
για όσους λόγους αναφέρονται σ' αυτήν.

Για τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής ορίστηκε η δικάσιμος που αναφέρεται
στην αρχή της παρούσας.

Ακολούθησε η συζήτηση όπως αναφέρεται στα πρακτικά.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ.2 του Ν. 3869/2010, όπως αυτό
τροποποιήθηκε με το Ν. 4161/2013, «ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο
δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση
βεβαρημένο ή μη με εμπράγματη ασφάλεια ακίνητο, που χρησιμεύει ως κύρια
κατοικία του, εφόσον τούτο δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες
διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά
πενήντα τοις εκατό. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση
απαιτήσεων των πιστωτών σε συνολικό ποσό που μπορεί να ανέρχεται μέχρι και στο
ογδόντα τοις εκατό (80%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας.
Επομένως, το νέο, μετά την ανωτέρω τροποποίηση άρθρο 9 παρ.2 του Ν.
3869/2010 κάνει ρητώς λόγο για καταβολές που ορίζονται μέχρι στο 80% της
αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, και πλέον ο δικαστής έχει τη δυνατότητα να ορίζει
καταβολές και σε μικρότερο από το ανωτέρω ποσοστό (βλ. Βενιέρη-Κατσά,
Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 2^η έκδοση,
σελ. 470).

Από τις υπ' αριθ. 1-11-2012 και 1-2012 εκθέσεις επίδοσης
του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών που νόμιμα
επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο
αντίγραφο της κρινομένης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς
συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας επιδόθηκε
νομότυπα κι εμπρόθεσμα σε καθεμία από τις πέμπτη και έκτη των καθών. Οι

τελευταίες όμως ούτε εκπροωπήθηκαν ούτε παραστάθηκαν στη δικάσιμο αυτή κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και συνεπώς πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρ.754 παρ. 2 του ΚΠολΔ)

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τους πιστωτές, που αναφέρονται στην αναλυτική κατάσταση, η οποία περιέχεται στην αίτηση, ζητεί τη ρύθμιση των χρεών της, με την εξαίρεση της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η οικογενειακή και περιουσιακή της κατάσταση, την οποία αναλυτικά εκθέτει, με σκοπό την απαλλαγή της από αυτά.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση, παραδεκτά και αρμόδια εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου της περιφέρειας της κατοικίας της αιτούσας κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθ. 3 ν. 3869/2010). Για το παραδεκτό της έχει προσκομισθεί νομίμως η βεβαίωση η προβλεπόμενη από το άρθ. 2 παρ. 2 του ν. 3869/2010 περί αποτυχίας της απόπειρας εξωδίκου συμβιβασμού (βλ. την από 1-10-2012 βεβαίωση του δικηγόρου Αθηνών Δημητρίου Λυρίτση), καθώς και υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων: α) της περιουσίας και των εισοδημάτων της ίδιας και του συζύγου της β) των πιστωτών και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα καθώς και των μεταβιβάσεων εμπράγματων δικαιωμάτων του επί των ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία. Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών της με απαλλαγή του από υπόλοιπα χρεών (αρθρ. 13 παρ.2 ν.3869/2010). Η αίτηση, στην οποία περιλαμβάνονται και τα στοιχεία του άρθρου 4 παρ. 1 ν. 3869/2010, είναι ορισμένη και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1,4,5,8, 9 και 11 του ν. 3869/2010, όπως αυτός τροποποιήθηκε με το Ν. 4161/2013 και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των πιστωτριών- καθών τραπεζών.

Οι καθών η αίτηση-πιστώτριες, με τις νομότυπα κατατεθείσες προτάσεις τους, αρνήθηκαν την εναντίον τους αίτηση ως αβάσιμη, προς απόκρουσή της δε πρότειναν παραδεκτά: 1) Την ένσταση αοριστίας της αίτησης, που είναι απορριπτέα

ως αβάσιμη αφού η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη ως περιέχουσα με πληρότητα όλα τα κατά το νόμο αναγκαία περιστατικά για τον προσδιορισμό του είδους και του αιτήματος της (αρθρ. 216, 747 ΚΠολΔ), και 2) Την ένσταση ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης της αιτούσας, λόγω της εμπορικής της ιδιότητας, η οποία συνιστά άρνηση διαδικαστικής προϋπόθεσης της αίτησης. Οι δε πρώτη και δεύτερη των καθών προέβαλλαν την ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος, ισχυριζόμενες ότι η αιτούσα ζητά καταχρηστικά τη διαγραφή των χρεών της, η οποία είναι μη νόμιμη, καθόσον η κατάχρηση δικαιώματος ρυθμίζεται υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 281 Α.Κ. που δεν συντρέχουν στον ισχυρισμό των παραπάνω πιστωτριών. Τέλος, η τέταρτη των καθών προέβαλλε την ένσταση ανειλικρινούς δηλώσεως της αιτούσας, λόγω απόκλισης μεταξύ των εισοδημάτων που αναφέρονται στην αίτηση και της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του έτους 2011. Με αυτό το περιεχόμενο η ένσταση είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, καθόσον στην αίτηση του Ν. 3869/2010 αναγράφονται τα εισοδήματα του αιτούντος κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, ο οποίος εν προκειμένω είναι η 16^η Νοεμβρίου 2012 ενώ η δήλωση φορολογίας εισοδήματος του 2011 αφορά σε εισοδήματα του έτους 2010.

Από την εκτίμηση της ανωμοτί εξέτασης της αιτούσας, που εξετάστηκε στο ακροατήριο και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης καθώς και από όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα έχει γεννηθεί το έτος 1957, είναι έγγαμη και άνεργη. Διατηρούσε επιχείρηση ξυλουργικών εργασιών, η οποία έπαυσε να λειτουργεί στις 5-1-2012 και η αιτούσα προέβη στη σχετική δήλωση διακοπής εργασιών (βλ. την από 5-1-2012 οριστική διακοπή εργασιών της επιχείρησης από τη ΔΟΥ) και επομένως αυτή στη συνέχεια έπαυσε να έχει την εμπορική ιδιότητα. Ωστόσο, εν προκειμένω δεν αποδείχθηκε ότι μέχρι την απώλεια της εμπορικής της ιδιότητας είχε περιέλθει σε παύση πληρωμών, που ως γνωστόν πρέπει να είναι γενική και μόνιμη, και ως εκ τούτου δεν εμποδίζεται η υπαγωγή της στη ρύθμιση του ν.3869/2010. Ο σύζυγός της λαμβάνει μία σύνταξη αναπηρίας, ποσού 177,85 ευρώ και μία συνταξη από το εξωτερικό, ποσού 216,57 ευρώ, ήτοι συνολικά το εισόδημά του ανέρχεται στο ποσό των 394,42 ευρώ, το οποίο αποτελεί και το μοναδικό οικογενειακό τους εισόδημα. Η αιτούσα είναι μητέρα τριών τέκνων, εκ των οποίων ο δύο είναι φοιτήτριες και η τρίτη μαθήτρια. Με τα παραπάνω εισοδήματα, μετά βίας καλύπτονται οι οικογενειακές ανάγκες της αιτούσας, ενώ την οικογένειά της προμηθεύει με φαγητό η Ιερά Μονή προσκομιζόμενη βεβαίωση της Μονής).

βλ. με αριθμ. πρωτ. /4-10-2013

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία τόσο αυτά προς τους ανέγγυους όσο και αυτά και προς τους ενέγγυους πιστωτές κατά πλάσμα του νόμου, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (βλ. σε Κρητικό (Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων.» σελ. 99), με εξαίρεση το παρακάτω εμπραγμάτως ασφαλισμένο στεγαστικό δάνειο, του οποίου ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης (αρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/10): 1) Από την BANK της έχει χορηγηθεί ένα επιχειρηματικό δάνειο δυνάμει της υπ' αριθ. σύμβασης, από το οποίο οφείλει το ποσό των 16.605,62 ευρώ, 2) Από την τράπεζα της έχει χορηγηθεί δάνειο, δυνάμει της με αριθμό ύμβασης πίστωσης, από το οποίο οφείλει το ποσό των 14.952,64 ευρώ, 3) Από την ΤΡΑΠΕΖΑ της έχουν χορηγηθεί τρεις πιστωτικές κάρτες, με αριθμούς λογαριασμών , και , από τις οποίες οφείλει τα ποσά των 944,91 ευρώ, 1.367,03 ευρώ και 1.144,29 ευρώ αντιστοιχα, και ένα καταναλωτικό δάνειο, με αριθμό λογαριασμού , από το οποίο οφείλει το ποσό των 17.710,65 ευρώ, και συνολικά στην ανωτέρω πιστώτρια οφείλει το ποσό των 20.626,88 ευρώ, 4) Από την τράπεζα της έχουν χορηγηθεί: α) Ένα καταναλωτικό δάνειο με την με αριθμό σύμβαση, από την οποία οφείλει το ποσό των 33.850,40 ευρώ, β) Ένα στεγαστικό δάνειο, με την με αριθμό σύμβαση, από τον οποίο οφείλει το ποσό των 180.331,36 ευρώ. Η απαίτηση αυτή της εν λόγω πιστώτριας από το στεγαστικό δάνειο είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση στη κύρια κατοικία της αιτούσας, και γ) Ένα επιχειρηματικό δάνειο, με την με αριθμό σύμβαση, από το οποίο οφείλει το ποσό των 15.032,76 ευρώ, και συνολικά στην ανωτέρω πιστώτρια οφείλει το ποσό των 229.214,52 ευρώ, 5) Από τη της έχουν χορηγηθεί δύο πιστωτικές κάρτες, με αριθμούς λογαριασμού , από τις οποίες οφείλει τα ποσά των 407,68 ευρώ και 1.099,67 ευρώ αντίστοιχα, και 6) Από τη της έχει χορηγηθεί πιστωτική κάρτα, με αριθμό λογαριασμού από την οποία οφείλει το ποσό των 383,92 ευρώ. Κατά συνέπεια, οι οφειλές της αιτούσας προς τις παραπάνω πιστώτριές της ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 283.290,93 ευρώ.

Η πέμπτη και η έκτη των καθών, και , οι οπαίς καίτοι κλήθηκαν, δεν παραστάθηκαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, δεν κατέθεσαν παρατηρήσεις εντός της οριζόμενης κατά τον νόμο δίμηνης προθεσμίας από την υποβολή της κρινόμενης αίτησης (άρθρο 5 εδ.α του ν. 3869/2010) και κατά συνέπεια, ως προς αυτές υπάρχει τεκμήριο συναίνεσής τους ως προς το προτεινόμενο στην αίτηση σχέδιο διευθέτησης οφειλών (άρθρο 5 εδ. δ' του ν. 3869/2010), με βάση το οποίο η αιτούσα προτείνει μηδενικές καταβολές προς όλες τις πιστώτριές της. Κατά συνέπεια, ως προς τις πέμπτη και έκτη των καθών δεν θα γίνουν καταβολές από την αιτούσα.

Η αιτούσα, από το έτος 2012, λόγω της περιέλευσής της σε κατάσταση ανεργίας και της υπερχρέωσής της, βρίσκεται σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των οφειλών της, η δε αδυναμία της αυτή δεν οφείλεται σε δόλο. Εξάλλου, η αδυναμία πληρωμών καθορίζεται με βάση τη σχέση οφειλών και παροντικής ρευστότητος, αφού ληφθεί υπόψη και η προβλεπόμενη για το εγγύς μέλλον εξέλιξη της ρευστότητος του οφειλέτη. Εφόσον η σχέση αυτή είναι αρνητική με την έννοια ότι η ρευστότητα του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών του, υπάρχει μόνιμη αδυναμία πληρωμών (Κλ. Ρούσσος, Υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα). Στην περίπτωση της αιτούσας υπάρχει έλλειψη ρευστότητας, έλλειψη δηλαδή χρημάτων ικανών για να μπορέσει να ανταποκριθεί στα (ληξιπρόθεσμα) χρέη της. Κατόπιν τούτου, και ο σχετικός ισχυρισμός των καθών περί της μη υπαγωγής της αιτούσας στην ρύθμιση του ν. 3869/2010 λόγω ελλείψεως μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των οφειλών της πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

Το μοναδικό αξιόλογο περιουσιακό στοιχείο της αιτούσας είναι μία προκατασκευασμένη μονοκατοικία επιφάνειας ισογείου ορόφου 50 τ.μ. και επιπλέον 68 τ.μ. υπογείου, έτους κατασκευής 1997, η οποία κείται επί οικοπέδου με εμβαδόν 535,33 τ.μ., η οποία της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, με αντικειμενική αξία 60.649,54 ευρώ (βλ. ΕΤΑΚ 2009). Το ακίνητο αυτό αποτελεί την κύρια κατοικία της αιτούσας και της οικογένειάς της και η αξία του δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού για έγγαμο φορολογούμενο όπως η αιτούσα, προσαυξημένο κατά 50%, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεσή της από την εκποίηση. Περαιτέρω, η αιτούσα διαθέτει τα κάτωθι ακίνητα: 1) Την ψιλή κυριότητα σε ποσοστό 25 % εξ αδιαιρέτου σε ένα αγροτεμάχιο έκτασης 2.336,30 τ.μ., στη θέση « » της κτηματικής περιφέρειας του Δήμου « » αι 2) Την πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100% ενός αγροτεμαχίου έκτασης 252 τ.μ. στη θέση « » της κτηματικής περιφέρειας του Δήμου « ». Ενόψει της αξίας των ανωτέρω ακινήτων, η οποία είναι μικρή λόγω του ποσοστού του

δικαιώματος της αιτούσας (για το πρώτο) και της περιοχής στην οποία βρίσκονται, δεν κρίνονται πρόσφορα προς εκποίηση γιατί δεν πρόκειται να προκαλέσουν αγοραστικό ενδιαφέρον, αλλά ούτε και να αποφέρουν κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτών της αιτούσας, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κλπ), γι' αυτό και κρίνεται ότι δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' αρθ. 9 παρ. 1 ν. 3869/10 εκποίησή τους. Με βάση τα προλεχθέντα συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του νόμου 3869/10 και ειδικότερα, λόγω των εξαιρετικών περιστάσεων που αντιμετωπίζει η αιτούσα (ανεργία, έλλειψη εισοδημάτων) σ' αυτή των αρθ. 8 παρ. 5 και 9 παρ. 2. Κατά συνέπεια, στην παρούσα φάση οι μηνιαίες καταβολές της αιτούσας προς όλες τις πιστώτριές της ορίζονται μηδενικές, όσον αφορά δε στον επαναπροσδιορισμό τους, εφόσον το θέμα της απαλλαγής της αιτούσας από τα χρέη της δεν εκκαθαρίζεται οριστικά με την παρούσα ρύθμιση και για το ενδεχόμενο μεταβολής των περιουσιακών στοιχείων και εισοδημάτων της, ορίζεται νέα δικάσιμος η πρώτη στο παρόν Δικαστήριο και κατά τη προκειμένη διαδικασία μετά τη παρέλευση έτους από τη δημοσίευση της παρούσας. Η παραπάνω πρώτη ρύθμιση με την οποία ουδόλως εξοφλούνται οι απαιτήσεις των πιστωτριών της αιτούσας, θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του αρθ. 9 παρ. 2 ν. 3869/10, εφόσον προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κατοικίας της από την εκποίηση, μετά το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. σε Κρητικό ο.π. σελ. 148, αριθ. 16). Έτσι θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, για την οποία θα πρέπει να καταβάλει μέχρι και το 80% της αντικειμενικής της αξίας (άρθρ. 17 παρ. 1 του Ν. 4161/2013), δηλαδή μέχρι το ποσό των 48.519,63 ευρώ ($60.649,54 \times 80\%$). Κατά την κρίση του δικαστηρίου και λαμβανομένων υπόψη των μειωμένων οικονομικών δυνατοτήτων της αιτούσας και των βιοτικών αναγκών της οικογένειάς της, η αιτούσα, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της θα πρέπει να καταβάλει το 40% της αντικειμενικής αξίας της, ήτοι το ποσό των 24.259,82 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα ξεκινήσει τρία χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, ο δε χρόνος εξόφλησης του πρέπει να οριστεί σε 20 χρόνια,

λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής δυνατότητας της αιτούσας και της ηλικίας της. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθεί προνομιακά η απαίτηση της πιστώτριας τράπεζας από το στεγαστικό δάνειο, καθόσον η απαίτησή της απ' αυτό, όπως προαναφέρθηκε, είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια. Η απαίτηση της τράπεζας που είναι ασφαλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια στην κύρια κατοικία της αιτούσας, ανέρχεται σε 180.331,36 ευρώ. Η προνομιακή ικανοποίηση της πιστώτριας αυτής, θα γίνει μέχρι το ποσό των 24.259,82 ευρώ, ήτοι του 40% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας της αιτούσας, απαλλασσομένου του υπολοίπου των χρεών της με την τήρηση και αυτής της ρύθμισης, με μηνιαίες καταβολές επί 20 χρόνια, που θα αρχίσουν μετά τη λήξη της περιόδου χάριτος δηλαδή αυτή της 3ετίας από τη δημοσίευση της απόφασης, ποσού 101,08 ευρώ το μήνα και επί 240 μήνες (20 χρόνια X 12).

Κατά συνέπεια των παραπάνω, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ως βάσιμη και στην ουσία της, να επαναπροσδιορισθούν δε οι μηνιαίες καταβολές της αιτούσας, εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας της, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται, γιατί η απόφαση δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας (άρ. 14 του Ν. 3869/2010). Τέλος δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει εφόμην της πέμπτης και της έκτης των καθών η αίτηση και κατ'αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

Ορίζει μηδενικές μηνιαίες καταβολές προς όλες τις καθών η αίτηση-πιστώτριες για διάστημα ενός έτους από τη δημοσίευση της παρούσας και για τον επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών προσδιορίζει νέα δικάσιμο την 24η Νοεμβρίου 2014.

Εξαιρεί της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, δηλαδή μία προκατασκευασμένη μονοκατοικία επιφάνειας ισογείου ορόφου 50 τ.μ. και επιπλέον 68 τ.μ. υπογείου, έτους κατασκευής 1997, η οποία κείται επί οικοπέδου με εμβαδόν 535,33 τ.μ., η οποία της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα.

Επιβάλλει στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κατοικίας της στην «ΤΡΑΠΕΖΑ το ποσό των 101,08 ευρώ το μήνα για διάστημα 240 μηνών. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει την 1η ημέρα του πρώτου μήνα τρία χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με

5^ο φύλλο της με αριθμό 477 /2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Λαυρίου (Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας)

το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στο Λαύριο στις 30 Οκτωβρίου 2013—

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

